

Глава IV. ОРГАНЫ КІРАВАННЯ ПА РЭАЛІЗАЦЫІ АГРАРНАЙ ПАЛІТЫКІ І АПЕКІ НАД СЯЛЯНАМІ

4.1. Міравыя пасрэднікі

(А. П. Жытко, С. А. Талмачова)

Органамі кіравання саслоўем сельскіх абывацелей з'яўляліся міравыя пасрэднікі, губернскія і павятовыя па сялянскіх справах установы, земскія начальнікі.

Для практычнай рэалізацыі рэформы 1861 г. была створана спецыяльная ўстанова на месцах – **інстытут міравых і пасрэднікаў**¹. Характар пераўтварэнняў шмат у чым залежаў ад механізму правядзення рэформы. Справа ў тым, што ў тагачаснай Расіі шматлікія пачынанні заканчваліся правапамі і не дасягалі сваёй мэты. Адзін з аўтараў Рэдакцыйных камісій М. Мілюцін заяўляў: *«Весь успех великого дела будет зависеть от того, как оно будет приводиться в исполнение. Исполнение может исказить и обратить в мертвую букву лучшие намерения законодателя»*².

Пасрэднікі валодалі вялікім родам паўнамоцтваў як у адміністрацыйных, так і судова-натарыяльных справах. Асноўным іх абавязкам было рэгуляваць спрэчкі паміж сялянамі і памешчыкамі: у вядзенне, а ў некаторых выпадках і складанне ўстаўных грамадзянства, разварстанне ўгоддзяў, павышэнне ці паніжэнне павіннасцей, увядзенне выкупных актаў, спагнанне нядоімак і г. д., а таксама зацвярджэнне на пасадах асоб сялянскага самакіравання.

Да судовых спраў адносіўся разбор спрэчак, непаразуменняў і скаргаў на памешчыка, асобных сялян і органы сялянскага саслоўнага самакіравання. Натарыяльныя справы ўключалі засведчэнне розных актаў, якія заключаліся паміж памешчыкамі і часцяком абавязанымі сялянамі.

¹ Журналы и мемории Общего собрания Государственного Совета по крестьянскому делу с 28 января по 14 марта 1861 г. – Пг.: Гос. тип., 1915. – С. 56.

² Семенов, Н. П. Освобождение крестьян в царствование императора Александра II: хроника деятельности Комиссии по крестьянскому делу: в 5 т. / [соч.] Н. П. Семенова. – СПб.: издание Меркурия Елеазаровича Комарова, 1889–1893 (в Государственной типографии). – Т. 3. – Ч. 1: Хроника деятельности комиссий по крестьянскому делу. – 1891. – С. 346.